

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecător: Gr. Manoli
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, V. Clima, E. Palanciuc

ÎN C H E I E R E

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Iunitex”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Iunitex” împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu SRL „Nisa-T” cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 1 noiembrie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Iunitex” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 septembrie 2016

c o n s t a ț ă :

La 6 mai 2016 SRL „Iunitex” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu SRL „Nisa-T” cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a indicat că SRL „Nisa-T” deține cu titlu de proprietate un teren cu suprafața de 0,051 ha, situat în XXXX, XXXX, cu nr. cadastral XXXX, pe care este amplasat un Centru Comercial.

SRL „Iunitex” susține că lucrările de edificare a Centrului Comercial au fost efectuate de SRL „Nisa-T” în baza certificatului de urbanism nr. 588/07 din 10 octombrie 2007 și autorizației de construire nr. 70 din 12 februarie 2008, iar lucrările de construcție au fost recepționate prin procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 3 din 7 iunie 2010 și procesul-verbal de recepție finală nr. 628 din 9 august 2010.

În acest context menționează societatea că terenul proprietatea SRL „Nisa-T” indicat supra este situat adiacent terenului cu nr. cadastral XXXX ce aparține SRL „Iunitex”, pe care se desfășoară lucrări de construcție a unui Centru Comercial, care sunt finanțate de SRL „A.B.C. Gurmandis”, în temeiul contractului de investiții nr. 1 din 3 iulie 2013.

Totodată, 25 februarie 2016 reprezentantul SRL „Nisa-T”, în cadrul unei ședințe de judecată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Nisa-T” împotriva Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului municipal Chișinău, privind anularea actului de stabilire a liniilor roșii și a hotarelor lotului de pământ calculate pentru stabilirea hotarelor terenului arendat din bd. Mircea cel Bătrân 2, repartizat SRL „Iunitex”, a prezentat o serie de acte.

Reprezentantul reclamantei SRL „Iunitex” analizând actele prezentate, a constatat că, nu toate dintre acestea sunt emise legal, iar aceste acte ar fi susceptibile de anulare și anume, procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 3 din 07 iunie 2010 și procesul verbal de recepție finală nr. 628 din 09.08.2010, întocmite în privința Centrului Comercial de pe strada XXXX, proprietatea SRL „Nisa-T”.

Entitatea juridică mai indică că lucrările de edificare a Centrului Comercial nu au fost efectuate de SRL „Nisa-T” în conformitate cu certificatul de urbanism nr. 588/07 din 10.10.2007 și autorizația de construire nr. 70 din 12.02.2008.

Astfel, conform actelor care au stat la baza emiterii autorizației de construire, inclusiv schiței de proiect, construcția trebuia să aibă altă configurație.

Prin urmare, lucrările de construcție efectuate de către SRL „Nisa-T” au deviat de la condițiile indicate în certificatul de urbanism și autorizația de construcție.

SRL „Iunitex” notează că în autorizația de construire este indicat că executarea lucrărilor de reconstrucție a imobilului cu edificarea nivelului doi trebuie să aibă loc în limitele terenului privat, însă SRL „Nisa-T” a ridicat construcția chiar pe linia de hotar dintre terenurile ce aparțin SRL „Iunitex” și SRL „Nisa-T” cu încălcarea condițiilor din actele permissive și a legislației civile.

Așadar, suprafața și hotarele terenului cu nr. cadastral XXXX au fost modificate începând cu data de 3 mai 1999, atunci când prin decizia Primăriei nr. 10/20-4 s-a transmis în arendă SRL „Iunitex” terenul nominalizat.

În rezultat, hotarele terenului SRL „Iunitex” erau cunoscute de SRL „Nisa-T”, însă aceasta intenționat a construit pe linia de hotar, încălcând drepturile și interesele SRL „Iunitex”.

La 17 martie 2016 SRL „Iunitex” s-a adresat Primăriei și Consiliului mun. Chișinău cu cerere prealabilă, solicitând anularea procesului-verbal de recepție finală nr. 628 din 9 august 2010 a Centrului Comercial de pe strada XXXX, proprietate a SRL „Nisa-T”.

La 25 martie 2016 SRL „Iunitex” s-a adresat cu cerere prealabilă împotriva Primăriei și Consiliului mun. Chișinău, prin care a solicitat anularea procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 3 din 07 iunie 2010 a Centrului Comercial de pe XXXX, însă prin răspunsul Preturii sectorului Ciocana a fost informată că, pretorul nu are temei de anulare a procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, iar răspuns la cea de-a doua cerere nu a primit.

SRL „Iunitex” prin cererea de chemare în judecată solicită anularea procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 3 din 07 iunie 2010 referitor la Centrul Comercial de pe str. XXXX; anularea procesului-verbal de recepție finală nr. 628 din 9 august 2010 referitor la Centrul Comercial de pe strada XXXX proprietate a SRL „Nisa-T”.

Prin hotărârea din 30 septembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Iunitex” împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu SRL „Nisa-T” privind anularea actelor administrative, ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție și a fost încasat de la SRL „Iunitex” în beneficiul intervenientului accesoriu SRL „Nisa-T” cheltuielile pentru asistența juridică suportate, în mărime de 6 000 lei.

La 20 octombrie 2016 SRL „Iunitex” a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 septembrie 2016, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii reclamantei SRL „Iunitex”.

Prin decizia din 1 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Iunitex” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 septembrie 2016.

În susținerea concluziei care a format convingerea respingerii cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Iunitex”, instanțele judecătorești au reținut prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 7932-XIV din 10 februarie 2000, art. 25 CPC.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a reținut argumentele reprezentantului intervenientului accesoriu SRL „Nisa-T”, prin care acesta a solicitat respingerea acțiunii, ca depusă cu omiterea termenului de prescripție, invocând că SRL „Iunitex” a luat cunoștință cu procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 3 din 7 iunie 2010 referitor la Centrul Comercial de pe str. XXXX și procesul-verbal de recepție finală nr. 628 din 9 august 2010 referitor la Centrul Comercial de pe strada XXXX, proprietatea SRL „Nisa-T” până la 19 august 2014, iar ulterior le-a anexat cu titlu de probă la cererea de recurs depusă împotriva încheierii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 august 2014, motiv din care acțiunea este depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Totodată Curtea de Apel Chișinău a evidențiat cu certitudine faptul că reprezentantul apelantei SRL „Iunitex”, Iulia Deleu, anexând la cererea de recurs depusă împotriva încheierii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 august 2014, copiile procesului-verbal de recepție finală nr. 628 din 9 august 2010 și a procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 3 din 7 iunie 2010, deținea actele administrative nominalizate și incontestabil a luat cunoștință cu conținutul acestor acte administrative.

Prin urmare, a fost apreciat critic argumentul reprezentantului apelantei SRL „Iunitex”, Iulia Deleu precum că actele administrative contestate au fost anexate la cererea de recurs de către un alt reprezentant al apelantei SRL „Iunitex”, or, după cum a fost menționat supra pe copia cererii de recurs depusă de către reprezentantul apelantei SRL „Iunitex”, Iulia Deleu împotriva încheierii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 august 2014, este aplicată semnătura reprezentantului apelantei SRL „Iunitex”, Iulia Deleu care sunt identice, ca rezultat al analizei vizuale a acesteia și ștampila apelantei persoanei juridice SRL „Iunitex”. Or, în asemenea circumstanță instanța de apel reține că reprezentantul apelantei SRL „Iunitex”, Iulia Deleu, invocând faptul că semnătura de pe cererea de recurs depusă împotriva încheierii judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 august 2014, nu este a sa, urma să probeze acest fapt, inclusiv prin solicitarea unei expertize grafoscopice.

Sub un alt aspect, instanța de apel a conchis că, termenul de 30 de zile specificat la alin. (1) art. 17 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, nu este aplicabil în cazul cererilor prelabile din 17 martie 2016 și din 25 martie 2016, în situația care conform materialelor dosarului este constatată incontestabil faptul că reprezentantul apelantei SRL „Iunitex”, Iulia Deleu, deținea și cunoștea cu certitudine conținutul actelor administrative contestate, încă din luna septembrie 2014, fapt constatat inclusiv și prin decizia Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 03.11.2014, anexată la materialele dosarului (f.d.44-44, vol. I).

Mai mult, Colegiul a menționat că reprezentantul apelantei SRL „Iunitex” a depus cererile prelabile din 17 martie 2016 și din 25 martie 2016 adresate Primăriei și Consiliului mun. Chișinău privind anularea actelor administrative, pentru a-și prelungi termenul de adresare în instanța de judecată cu respectiva cerere de chemare în judecată.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță întemeiată a constatată că, cererile prelabile au fost depuse la 17 martie 2016 și din 25 martie 2016 privind anularea actelor administrative, cu omiterea termenului stabilit de legiuitor la art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrative, și respective, cererea de chemare în judecată a SRL „Iunitex” împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu SRL „Nisa-T” privind anularea actelor administrative, este depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

În afară de aceasta, Colegiul a remarcat că SRL „Iunitex” nu a prezentat careva probe care ar justifica omiterea termenului de prescripție, cu atât mai mult că reprezentantul reclamantei SRL „Iunitex” atât în instanța de fond cât și în instanța de apel nu a solicitat repunerea în termen a cererii de chemare în judecată, iar reprezentantul Primăriei mun. Chișinău în ședința instanței de apel și reprezentantul intervenientului accesoriu SRL „Nisa-T” atât în instanța de fond cât și în instanța de apel au solicitat respingerea ca tardivă a cererii de chemare în judecată.

La 27 decembrie 2017 SRL „Iunitex” a declarat recurs nemotivat, iar la 4 ianuarie 2018 a declarat recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

SRL „Iunitex” în susținerea recursului a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de apel.

De asemenea, și-a întemeiat cererea de recurs în baza art.432 alin. (1) și (2) CPC.

Recurenta a menționat că instanțele de judecată nu au luat în considerare motivele invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, chiar dacă probele anexate au fost suficiente pentru admiterea acțiunii.

În rezultat, instanțele nu s-au expus referitor la legalitatea proceselor-verbale la terminarea lucrărilor și de recepție finală, deși probele anexate la acțiunea demonstrează ilegalitatea acestor.

Mai mult, actele contestate au contribuit la executarea lucrărilor de construcție cu grave abateri de la normele în construcție, consecințele cărora afectează grav dreptul de proprietate a recurentului și a autorității publice.

Astfel, consideră că nu a omis termenul de prescripție, după cum susține intervenientul accesoriu, or, acesta a prezentat oficial actele administrative contestate în ședința de judecată din 25 februarie 2016, ceea ce ar însemna data comunicării

actului nemijlocit de către titularul acestor, fapt ce constituie temei pentru înaintarea imediată a cererilor prealabile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei copia decizie instanței de apel din 1 noiembrie 2017, a fost expediată pentru cunoștință în adresa părților, inclusiv și în adresa recurentei SRL „Iunitex” la 12 aprilie 2018, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 4423 (f.d. 84), însă dovezi privind recepționarea acesteia, lipsesc la materialele cauzei.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 27 decembrie 2017, și respectiv la 4 ianuarie 2018, în termen.

Prin referința din 4 mai 2018 intervenientul accesoriu SRL „Nisa-T” a solicitat respingerea cererii de recurs depusă de SRL „Iunitex”, ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Iunitex”, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Iunitex”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Iunitex”.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Iunitex”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Tamara Chișca-Doneva